

بررسی و نقد مبانی تکلیف گریزی معنویتهای سکولار ایران معاصر[◊]

غلامحسین گرامی^۱

چکیده

معنویتهای نوظهور در ایران معاصر با وجود تلاش بر جمدادان آنها برای حفظ وجهه دینی خود، از جهات متعددی دینداری را مورد محضه قرار می‌دهند که یکی از مهم‌ترین آنها، تکلیف‌گرایی است. ظهور و گسترش این معنویتها تقابلی آشکار با تکلیف‌داری جامعه مسلمان ایران دارد. **هدف:** این پژوهش با هدف واکاوی مبانی تکلیف گریزی در معنویتهای ایران معاصر و نقد آنها، تقابل این گونه معنویتها را با اصل دینداری و تکلیف‌داری نشان داد و معلوم کرد تلاش معنویت‌گرایان معاصر ایرانی برای مقابله با اصل تکلیف‌داری، با ادعای دینداری آنان تعارض دارد. **روش:** در تحقیق حاضر، گردآوری مطالب به روش کتابخانه‌ای و پردازش اطلاعات به روش توصیفی - تحلیلی و با رویکرد انتقادی انجام شد. **یافته‌های مبانی معنویت‌گرایان سکولار** که به ناچار موجب تکلیف گریزی می‌شود، در سه حوزه انسان‌شناسی، معرفت‌شناسی و دین‌شناسی، عبارتند از: اول مانیسم، خودبستگی عقل و تاریخی بودن دین. مهم‌ترین نقدهایی که بر مبانی پیشنهاد شده نیز عبارتند از: تنزل وجودی انسان، نسبی شدن ارزشها، عدم تبیین دقیق معانی عقل، محدودیتهای عقل مادی و ایناری در تعیین سعادت انسان و راه دستیابی به آن، عدم توجه به گستردگی مفهوم دین و اهداف بعثت پیامبران. **نتیجه‌گیری:** ارتقای سطح آگاهی و پیش‌مردم در جامعه دینی ایران، نسبت به حقیقت معنویتهای مدرن و فاصله این معنویتها از دین میین اسلام، مهم‌ترین راهکارهای مقابله با معنویت‌گرایان سکولار ایران معاصر است.

واژگان کلیدی: تکلیف گریزی، معنویت سکولار، اول مانیسم، خودبستگی عقل، تاریخمندی دین.

♦ دریافت مقاله: ۰۰/۰۷/۱۵؛ تصویب نهایی: ۰۰/۱۱/۱۲.

۱. استادیارگروه مبانی نظری اسلام، دانشگاه معارف اسلامی/ نشانی: قم؛ بلوار جمهوری، دانشگاه معارف اسلامی/ نمایش: ۳۲۱۱۰۲۸۰
Email:gerami@maaref.ac.ir

الف) مقدمه

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های جامعه دینی، گردن نهادن به تکالیف الهی و تنظیم سبک زندگی شخصی و اجتماعی بر اساس این تکالیف است. گرچه این ویژگی شامل همه جوامع دینی می‌شود، ولی بر اساس دلایل عقلی و نقلي، جامعه اسلامی را به طور خاص در بر می‌گیرد. این در حالی است که حرکت سریع مدرنیته از دهه ۷۰ به بعد، تحولات مهم فرهنگی- اجتماعی را به دنبال داشته است. این تحولات آنقدر ملموس و تأثیرگذارند که رونالد اینگلهارت^۱ نام کتاب خود درباره تحولات مدرنیته را «انقلاب آرام» نهاده است (حمیدیه، ۱۳۹۱: ۲۴). رابطه غیر قابل انکار دین و فرهنگ باعث شده حوزه دینداری نیز شاهد تحولات بنیادین باشد. یکی از مهم‌ترین این تحولات، رواج معنویتهای منهای دین است.

انعطاف جنبشهای معنوی جدید و انتباط آنها بر گراشدهای کلی جهان مدرن، موجب قدرت گرفتن جریان معنویت سکولار و جانشینی آن بر ادیان الهی در برخی موارد شده است؛ تا جایی که به «دین جدید» شناخته شده و به عنوان دین دنیای متعدد پیشنهاد می‌شود (شاکرتواد، ۱۳۹۴: الف: ۳)، به تعبیر برخی نویسنده‌گان، گویی شاهد مسابقه‌ای بین دین و معنویت‌گرایی در جوامع مدرن هستیم (تولز، ۲۰۱۶: ۶۶). رواج معنویتهای سکولار در جوامع مدرن تا جایی پیش رفته که چالشهای مهم و جدی برای قرائتهای سنتی از دین پدید آورده است و به همین دلیل، برخی جامعه‌شناسان، ضرورت «نواندیشی دینی» را به نفع این گونه معنویتها طرح می‌کنند. (ساتکلیف، ۱۴۰۲: ۲۶۲-۲۵۶)

علاقه‌مندی جدید به معنویت با تأکید بر موضوع فردی، خودبالندگی و درک متفاوتی از روان‌شناسی انسان همراه شده است. معنویت، کلیدواژه‌ای جهان‌شمول و نشان‌دهنده جستجوی جهت و معنا، کل‌بودگی^۲ و تعالی است (رسکار، ۱۳۸۹: ۵۴). انسان مدرن به شدت خود را نیازمند معنویت می‌بیند. بر این اساس، برخی روان‌شناسان معتقدند باید در جوامع مدرن، دین را به سمت معنویت تحويل ببریم و مهم‌ترین وظیفه آن را ترویج معنویت بدانیم. (ولبر، ۲۰۰۷: ۴۰-۴۱)

چرخش دینداری به سمت معنویت‌گرایی، پدیده‌ای است که گرچه محصول مدرنیته است و از غرب شروع شده، اما از آنجا که به صورت خاموش وارد دنیای اسلام و به خصوص ایران شده و به عنوان پدیده‌ای نوظهور در حال وقوع است، باید به خوبی واکاوی شود. مصطفی ملکیان، شهیرترین داعیه‌دار معنویت مدرن در ایران، استقلال و بی‌نیازی معنویت از دین را به صراحة تعقیب می‌کند. او بر این اعتقاد

1. Ronald Inglehart

2. Stoltz

3. Sutcliffe

4. Wholeness

5. Wilber

است که بزرگترین هدف انسانها، کسب رضایت باطنی است که دارای سه مؤلفه است: آرامش، شادی، امید(سروش و همکاران، ۱۳۸۴: ۳۸). وی همچنین تصریح می کند که حتی کسانی هم که در پی دین اند، از تدین خود همین سه مؤلفه را جستجو کرده اند(عیان: ۳۵۴). از آنجا که دغدغه اصلی تحقیق حاضر، جامعه مسلمان ایران معاصر و مهم ترین پژوهش حركت معنوی سکولار، مصطفی ملکیان است؛ دعاوی ناظر به معنویت معاصر با تأکید بر مطالب ایشان ارائه می شود.

بر اساس یافته های محقق، پژوهش مدونی در خصوص تقابل تکلیف گریزی معنویت های مدرن با تکلیف مداری جامعه دینی یافت نشد. آنچه بیشتر بدان پرداخته شده، شناخت تکلیف گرایی مدرن، شاخصه های معنویت سکولار و بررسی فرقه های نوظهور، مبانی حق و تکلیف، ویژگی های مؤمنین، شاخصه های جوامع دیندار و... هستند که کلیدوازه های مشابهی با این پژوهش دارند. با وجود اینکه یکی از مهم ترین شاخصه های معنویت گرایی سکولار، تکلیف گریزی است؛ اما هیچ یک به صراحت به بررسی تکلیف گریزی معنویت های نوظهور، تبیین مبانی و نقده آن در مقایسه با تکلیف مداری تأکید شده در جوامع ایمانی نپرداخته اند.

نوشتار حاضر به روش توصیفی- تحلیلی و با رویکرد انتقادی، پس از مفهوم شناسی تکلیف و معنویت، مبانی تکلیف گریزی معنویت های مدرن را اکاوی و سپس نقد کرده و در انتهای به راهکارهای موواجه با این تقابل اشاره می کند. مهم ترین هدف این تحقیق آن است که نشان دهد مدعيان معنویت در ایران معاصر نسبت به دین موضع دوگانه و معارض دارند؛ یعنی از سویی به ظاهر، دین را می پذیرند و سعی می کنند از منابع دینی مانند قرآن و نهج البلاغه برای اثبات مدعيات خود استفاده کنند؛ به گونه ای که بسیاری از مردم آنها را کارشناس و متخصص در دین تلقی می کنند و از سوی دیگر، با برخی از مسلمات دینی از جمله تکلیف گرایی که مورد توجه این تحقیق است، مقابله می کنند. بر همین اساس، در قسمت نقد مبانی ایشان، علاوه بر تحلیلهای عقلی، از ادله درون دینی نیز استفاده شده است؛ زیرا هیچ گاه معنویت گرایان معاصر ایرانی خود را خارج از دین معرفی نکرده اند.

ب) مفهوم شناسی

۱. تکلیف

در زبان اهل لغت، تکلیف از ریشه «کلَفَ» به معنای امر کردن به چیزی است که انجام آن دشوار است(ابن منظور، ۱۴۰۵، ج ۱، ۳۰۷: ۹؛ الغیومی، ۱۴۰۵، ج ۱، ۵۳۸: ۱). معادل این واژه در زبان انگلیسی^۱ به معنای عمل یا مجموعه وظایفی

◇ ۴۰۰ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

که فرد به لحاظ اخلاقی یا قانونی ملزم و متعهد به انجام آنهاست، ترجمه شده است. متراffد این واژه^۱ به معنای وظیفه الزام‌آور است. این وظیفه گاهی جنبه حقوق و قانونی دارد؛ بنابر این، عبارت است از کاری که فرد باید حتماً انجام دهد و در مقابل ترک آن، جریمه می‌شود(بلاک، ۱۸۹۱: ۸۴۰) و گاه جنبه اخلاقی دارد که در این صورت، منشأ الزام بنا بر مکاتب اخلاقی متفاوت خواهد بود(گرین، ۲۰۱۱: ۵۵۸). بدین ترتیب، منظور از تکلیف از نظر لنفوی، امر و نهی‌ای است که نوعی اجبار، الزام و تعهد در آن نهفته است.

اما در اصطلاح دینی، به «دستور کسی که اطاعت او واجب است»، تکلیف گفته می‌شود(البحاری، ۱۴۰۶، ج ۱: ۱۱۴؛ دغیم، ۱۹۹۸، ج ۱: ۳۵۴). برخی از صاحب‌نظران معتقدند در ادبیات اسلامی، تکلیف را باید با حکم تعریف کرد؛ زیرا در تقسیم حکم، آن را به دو دسته تکلیفی و وضعی تقسیم می‌کنند. لذا مراد از تکلیف، همان حکم تکلیفی است(صرامی، ۱۳۸۵: ۴۰). با این وجود، برخی دیگر سعی در تعریف آن کرده‌اند. جوادی آملی، مکلف را شخصی معرفی می‌کند که تابع طلب الهی باشد. ایشان حیات چنین شخصی را محدود بحدود الهی می‌دانند(جوادی آملی، ۱۳۸۸: ۲۲۸). وی تعریف حکم به تکلیف را صحیح نمی‌داند و معتقد است حکم به نفس فرمان و امر اطلاق می‌شود؛ در حالی که تکلیف، اجرای آن فرمان است. علاوه بر اینکه در حکم، از آن نظر که از عالی به دانی است، تکلف و رنج نیست؛ حال آنکه در تکلیف، چنان که بیان شد، مشقت وجود دارد. هر چند با تکرار و عادت، مشقت احساس نمی‌شود.(همان: ۳۳)

۲. معنیت

با وجود کاربرد فراوان واژه معنیت در چند دهه اخیر، این واژه سابقه چندانی ندارد؛ لذا در فرهنگ‌های لغت قدیم مانند دهخدا و برhan قاطع، چنین واژه‌ای نیامده است. معنیت، مصدر جعلی از معنی بودن است. دهخدا، معنی را این گونه تعریف می‌کند: مربوط به معنی، مقابل لفظ، مقابل مادی، مقابل ظاهری، حقیقی و راست و اصلی و ذاتی و مطلق و باطنی و روحانی(دهخدا، ۱۳۷۷، ج ۱۴: ۲۱۹۰). در فرهنگ معین هم صفت نسبی، منسوب به معنی، درونی و مربوط به باطن، غیر مادی آمده است(معین، ۱۳۸۸، ج ۴: ۲۸۹۰). معادل فارسی آن، مینوی است.

معادل انگلیسی معنیت^۴ از اسپیریتوس^۵ به معنای نفس و از ریشه اسپیریر^۶ به معنای دمیدن یا نفس کشیدن است. در ترجمه‌های لاتین عهد جدید، شخص معنی^۷ کسی است که زندگی اش تحت امر یا نفوذ

1. Duty

2. Black

3. Green

4. Spirituality

5. Spiritus

6. Spirare

7. Istlspiritua

روح القدس یا روح خداست. شاکرنتاد در خصوص معنیت عصر پست‌مدرن تصریح می‌کند که با بررسی فرهنگ‌های لغات انگلیسی به این مسئله پی می‌بریم که آنچه از معنیت، امروز در جوامع غربی فهیمده می‌شود، با تعاریف فرهنگ‌های لغت متفاوت است. چنانچه معنیت در فرهنگ امریکن هریچ^۱ به معنای معنوی بودن یا کشیش بودن است و آنچه به کلیسا یا کشیش تعلق دارد و فرهنگ مارین ویستر^۲، معنیت را حساس بودن به ارزش‌های دینی معنا می‌کند(شاکرنتاد، ۱۳۹۴/ب: ۲۳). بر این اساس، بر خلاف کاربرد امروزی آن، معنیت پیوندی ناگسستی با دین دارد.

در تعریف سکولار معنیت، دیگر دین معنایی ندارد و انسان معنوی، لزوماً فردی مؤمن نیست. ملکیان تصریح می‌کند که مراد من از انسان معنوی، انسانی است که زندگی نیک دارد و کسی دارای زندگی نیک است که اولاً، مطابوهای اخلاقی در او تحقق یافته باشد، مثلاً اهل صداقت، تواضع، عدالت، احسان، عشق و شفقت باشد؛ بدین معنا که مثلاً دارای آرامش، شادی و رضایت از خود باشد. ثانیاً، برای زندگی خود معنا و ارزش قائل باشد(ملکیان، ۱۳۸۹: ۲۷). بدین ترتیب زندگی معنوی، لزوماً به معنای تعلق به یکی از ادیان نهادینه و بدهد(همو، ۱۳۸۱: ۳۷۶). او معنیت را دین عقلانی شده تعریف می‌کند.(همان: ۲۷۳)

بدین ترتیب، معنیت مدّ نظر ما در این پژوهش، همان تعریفی است که ملکیان از آن ارائه کرده است. معنیتی خودبنیاد، برآمده از عقلانیت ابزاری و با کارکردهای روان‌شناسی که مهم‌ترین هدفش، کاهش آلام بشر است. بدیهی است واکاوی واژه معنیت که دارای ابعاد گسترده‌بینشی، منشی و کنشی است، نیازمند تحقیق مستقلی است که در جای خود بررسی شده(حمدیه، ۱۳۹۵/الف: ۲۴-۲۵؛ ناروی نصرتی، ۱۳۸۹: ۳۱-۴۷) و مدّ نظر این تحقیق نیست.

ج) تکلیف‌گریزی معنیت سکولار

پس از رنسانس، مفهوم خدا و دین تغییر کرد و الهیات نارسای قرون وسطی و علم حس‌مدار کوتاه‌بین قرن مدرن، به جای علت‌العلل و رب ازلی و ابدی دانستن خدا، او را علت نخست و بدل موقع علل طبیعی و فاعل رخنه‌پوش، میس معمار بازنشسته و سیاستمدار برکار شده نامید. روند کم‌زنگ شدن واقعیت حقیقی خداوند در زندگی بشر مدرن امروز، تا آنچاست که هر واقعیت غایی می‌تواند جایگزین آن شود. کازینز^۳ می‌گوید: معنیت مدرن شامل ایده واقعیتی غایی یا بنابر فرضی غیر مادی است؛ اما بدان معنا نیست که این واقعیت غایی الزاماً باید متعالی و فرامادی باشد.(حمدیه، ۱۳۹۵/ب)

1. *The American Heritage Dictionary*
2. *Merriam Webster Dictionary*
3. *Cousins*

◆ ۴۰۲ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویتهای سکولار ایران معاصر

بدین ترتیب، روح معنویت مدرن با تعبد و تکلیف ناسازگار است و این مسئله امری نیست که مدعیان معنویت از بیان آن امتناع داشته باشند. ملکیان معتقد است اگر پذیریم که شرط اول قدم در دینداری، ایمان و تعبد و تسليم و تقليد است... باید گفت که تجددگرایی با دینداری غیر قابل جمع است؛ مگر این که مرادمان از تجددگرایی فی المثل، صرفاً به معنای نواندیشی باشد(ملکیان، ۱۳۸۱: ۳۶۴). او پس از تبیین ویژگی‌های انسان متعدد تصریح می‌کند که انسان جدید، تعبدگریزاست. لذا مجذوب دینهای می‌شود که وسعت فقهشان کمتر باشد و جزییات نظری و عملی کمتری داشته باشند(همان: ۲۴۰-۲۴۱). وی در جای دیگر، تعبد را نکوهش می‌کند و نقدي بر طرز تفکر انسان سنتی می‌داند و آن را چیزی جز سرکوبی حس کنجکاوی و تعطیلی سیر عقلانی شخص متعدد نمی‌داند(همان: ۳۶۶-۳۶۷). بر همین اساس، وی حذف تعبد را از شروط اساسی روی آوردن به معنویت مدرن می‌داند. (همو، ۱۳۹۲: ۵۴؛ ۱۳۹۲: ۱۲۸۱؛ ۱۲۷۹: ۱۵۰).

ملکیان اعتقاد دارد یکی از شاخصه‌های انسان مدرن، تعبدستیزی است(همو، ۱۳۷۹: ۱۱۵). البته خود او در مواردی تصریح می‌کند که تعبد و پذیرش تکلیف، از مبانی و ارکان دینداری- البته از دیدگاه وی دین به معنای سنتی آن- است. (همو، ۱۳۸۱: ۲۹۹؛ ۱۳۸۷: ۳۶).

شکی نیست که با نفی تعبد در معنویت سکولار، جایی برای تکلیف‌مداری باقی نمایند؛ زیرا تکلیف زمانی بر ذمه فرد می‌آید که او متبعده باشد و به قصد تقریب و کسب رضایت حق، به انجام تکالیف تن دهد. حال اگر تعبد را خلاف تعقل دانستیم- چنانچه مدعیان معنویت بدان قائل اند- و تلاش کردیم با تکیه بر عقلانیت خود بیناید، مسیر معنویت را برای رسیدن به آرامش درونی طی کیم، بیناز از تکلیف هستیم. در واقع؛ مدعیان معنویت مدرن قائل اند به اینکه اگر انسان تعاملی با خدا دارد، بدان معنا نیست که بخواهد متواضعانه تکالیف انسانی خود را از او دریافت کند. انسان معاصر باید خودش معیارهای خویش را به وجود آورد و برای خود هدف تعیین کند و برای رسیدن به آن، نقشه راه ترسیم کند.

(د) مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌گرایان

نفی خداوند به عنوان عیّت فاعلی و مدبر این عالم و در نتیجه، تعبدستیزی و تکلیف‌گریزی از سوی معنویت‌گرایان، بر مجموعه‌ای از مبانی فکری و اندیشه‌ای استوار است که بدون توجه به آنها، فهم دقیق این مطلب و نقد و بررسی آن ناممکن است. گرچه مبانی یاد شده بسیار متعدد و متنوع‌اند، اما در این مقاله به سه مبنای مهم‌تر اولانیسم، خودبستگی عقل و تاریخمندی دین که به ترتیب، متعلق به سه حوزه انسان‌شناسی، معرفت‌شناسی و دین‌شناسی‌اند، می‌پردازیم.

۱. اولانیسم

به جرأت می‌توان ادعا کرد که مهم‌ترین مبانی تکلیف‌گریزی معنویتهای سکولار، اولانیسم و انسان‌مداری است.

جريان فاصله گرفتن از خداوند به عنوان محور عالم هستی که در دوره رنسانس آغاز شد، از قرن هجدهم شدت گرفت و در قرن بیستم- به ویژه نیمة اول- به اوج خود رسید. از دیدگاه ملکیان، یکی از شاخصه‌های انسان مدرن، خودمحوری است. انسان مدرن، خودآین و بلکه خودپرست است و به تعبیر ایشان، معیاری خارج از خود ما وجود ندارد. ترازوی ما در درون خود ماست(ملکیان، ۱۳۹۴ الف: ۴۸). جريان معنویت‌گرای جهان مدرن در نیمة دوم قرن نوزدهم با ادغام روح اومانیسم با بخش غیر تکلیف‌آورده دین شکل گرفت.(همو، ۱۳۸۳؛ نصر، ۱۳۸۵؛ ۲۱۵-۲۴۴)

ملکیان، اومانیسم را به دو حوزه نظری و عملی تقسیم می‌کند. اومانیسم نظری یا معرفت‌شناختی، شناخت انسان را همواره مطابق واقع می‌داند و به تعبیر می‌گوید واقع همان چیزی است که ما در ک می‌کنیم؛ نه اینکه مستقل از در ک انسان، واقعیتی باشد. البته نکته مهم و قابل دفاع از دیدگاه ایشان، اومانیسم عملی است؛ به این معنا که انسان هیچ امری را با ارزش‌تر از خود نداند. چیزی با ارزش‌تر از انسان وجود ندارد تا انسان فدای آن شود. آرمانهای انسان را خود او تعیین می‌کند.(ملکیان، ۱۳۸۲؛ ۸۸-۸۳)

بدیهی است که روح اومانیسم با تبعید و تکلیف‌گرایی ناسازگار است. در اومانیسم، مرجع و منبع ارزشها خود انسان است و «خود» انسان، دین اوست(دین پرست، ۱۳۸۳: ۱۴۷). دیدگاه اومانیستی خود به خود تفسیری سکولار از انسان ارائه می‌کند و منجر به حذف خدا از زندگی می‌شود.(مشکی، ۱۳۸۸: ۵۹)

۲. خودبندگی عقل

یکی دیگر از دلایل تکلیف‌گریزی معنویت‌گرایان، انتکای بیش از حد بر عقل ابزاری است. عقلانیت مدرن و به تعبیری، انتکای کامل بر عقل خودبندیاد، از مهم‌ترین ویژگی‌های انسان مدرن است(ملکیان، ۱۳۹۴، ب: ۵۹). یکی از اصول اساسی جريان معنویت‌گرای مدرن، قرار گرفتن عقل- عقل ابزاری- در کانون توجه و معیار تمامی ارزشها و احکام است که آن را عقلانیت مدرن می‌نامند(جعفری، ۱۳۹۰: ۲۵-۲۴). البته باید توجه داشت که عقلانیت خودبندیاد ضرورتاً از اجزا یا ارکان معنویت مدرن به حساب نمی‌آید، ولی در ایران معاصر که ملکیان پرچمدار معنویت مدرن است، بین معنویت و عقلانیت پیوندی ناگستین وجود دارد. لذا ایشان پژوههٔ معنویت‌گرایی خود را با عنوان «نظریه عقلانیت و معنویت» معرفی می‌کند و آن را راضی کننده می‌داند.(ملکیان، ۱۳۹۲: ۵۳)

بشر در این دوره، خود را عقل محسن می‌بیند؛ لذا نمی‌تواند پیذیرد که با وجود عقلانیت، زیر بار تبعید و تکلیف، کمر خم کند. عقل‌گرایی عصر روش‌نگری، تقابل ویژه‌ای با باورهای دینی دارد؛ چنانچه بوردو می‌نویسد: «نویسنده‌گان سده ۱۸ با یاری خردباری، الهیات و اخلاق مذهبی را به شیوه‌ای بی‌سابقه به باد انتقاد بی‌رحمانه گرفتند». (بوردو، ۱۳۸۳: ۱۱۴)

معنویت‌گرایان معتقدند عنصر عقلانیت، چگونگی زندگی را پاسخگو خواهد بود و عنصر معناجویی، چرایی آن را(ملکیان، ۱۳۸۱: ۱۵۲). آنان معتقدند سرسپردگی به آینی خاص و تکلیف‌مداری، حس کنجکاوی و

◆ ٤٠٤ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

سیر عقلانی انسان را نابود می‌کند(همان: ۳۶۶-۳۶۷). از دیدگاه ایشان، عقلانیت نه تنها با تکلیف‌مداری، بلکه با اصل پذیرش دین- هر دینی که باشد- ناسازگار است؛ لذا واژه روش‌نگری دینی، پارادوکسیکال است.(همو، ۹: ۱۳۸۵)

چنانچه اشاره شد، کاربرد تعقّل بدین معنا، مربوط به عصر روش‌نگری و عبارت است از: دیدگاهی معرفت‌شناختی که باور دارد تنها مرجع معرفت، ارزش، عمل، اخلاق و هر چیز مرتبط با زیست انسانی، توانایی نهفته در خود آدمی است. لذا بر اساس این نظر، آنچه منشأ مواری دارد، باید به طور کلی انکار شود یا مرجعیت^۱ آن پذیرفته نشود.

مدعیان معنویت‌گرایی منها دین، عقل را ابزاری برای سنجش آموزه‌های دینی نیز معرفی می‌کنند. ملکیان به صراحة می‌گوید: «عقلانیت امری فرادینی است که عقاید، افعال و غایات دین را نیز باید به ترازوی آن سنجید»(ملکیان، ۱۳۸۱: ۲۷۵). به همین دلیل، عقلانیت و استدلال‌گرایی اساساً با تکلیف‌گرایی و تعبد دینی ناسازگار است.(همان: ۲۷۴)

۳. تاریخی بودن دین

معنویت‌گرایان برای حذف تکالیف دینی، بر تاریخی بودن دین تأکید می‌ورزند. آنها معتقدند ادیان تاریخی، هر کدام در یک مقطع خاص تاریخی یا موقعیت خاص جغرافیایی یا اوضاع خاص فرهنگی تجلی پیدا کرده‌اند. همین ویژگی‌ها، احکام اعتقادی و تکالیف، آن ادیان را از یکدیگر متمایز کرده است. از آنجا که این ویژگی‌ها بومی و محلی‌اند؛ بنابر این، دیگر نمی‌توانند برای افراد خارج از این جغرافیا و موقعیت زمانی و مکانی اعتبار داشته باشد؛ زیرا نمی‌توانند متوجه احکام و تعالیم شوند.

در برابر این ویژگی‌ها، ویژگی‌های عام وجود دارند که چینن وضعیتی ندارند. حالا با توجه به اینکه در ادیان تاریخی، ویژگی‌های محلی بیشتر وجود دارد، از طرفی انسان مدرن نمی‌تواند به این ویژگی‌ها دل بیندد، ناچار است احکام را کنار بگذارد. بنابر این، در ادیان الهی فقط می‌تواند مؤلفه‌هایی را پذیرد که محلی نباشند. به همین دلیل ملکیان معتقد است انسان مدرن به سبب بی‌اعتمادی به تاریخ، به دنبال قرائت جدیدی از دینداری است که با مؤلفه‌های دنیای مدرن، از جمله تعبد‌گریزی سازگار باشد(ملکیان، ۱۰: ۳۸۴).

ایشان ضمن تقسیم دین به دو بخش پوسته و هسته، پوسته و ظواهر دین را امر تاریخی و متعلق شرایط خاص زمانی و مکانی می‌داند و هسته دین را که معنویت است، امر فراتاریخی به حساب می‌آورد و می‌گوید با پیدایش شرایط جدید و انسان مدرن، جهان به سوی معنویت گام برمی‌دارد و در این حرکت ممکن است ظواهر و پوسته دین از بین برود(همان: ۹). وی با استناد به حدیث پیامبر اکرم(ص): «آنی بعثت لاتم مکارم

الاخصاق»، گوهر و هدف اصلی دین را اخلاق و معنویت می‌داند (همان؛ همو، ۱۳۸۱/ب: ۲۰۳). بنابر این، کنار گذاشتن احکام و تکالیف دینی صدمه‌ای به هسته اصلی دین نمی‌زند.

به تعبیر سروش، در حقیقت عصر جدید، دوران حق خواهی است، نه تکلیف گرایی. وی می‌گوید: «در جهان جدید، سخن گفتن از حقوق بشر مطلوب می‌افتد؛ چراکه ما در دورانی زندگی می‌کنیم که انسانها بیش از آنکه طالب فهم و تشخیص تکالیف خود باشند، طالب درک و کشف حقوق خود هستند. انسان جدید برای خود حق بندگی قائل است. توجه کنید که می‌گوییم حق بندگی، نه تکلیف بندگی. اما از سوی دیگر، انسان جدید برای هیچ کس حق خدابی کردن قائل نیست». (سروش، ۱۳۷۴: ۹۱۰)

ه) نقد تکلیف گریزی معنویت گرایان

نقد معنویت گرایان سکولار در مقابله با تکالیف دینی، از دو جهت امکان‌پذیر است. اول، نقد مبانی و ادله آنها در تکلیف گریزی و دوم، اثبات وجود تکلیف برای دینداران در همه زمانها. بنابر این، ابتدا نقد مبانی آنها را مورد توجه قرار می‌دهیم و سپس به جایگاه تکلیف و ضرورت آن در همه زمانها اشاره خواهیم کرد.

۱. نقد مبانی و ادله (رویکرد عقلی)

همان‌گونه که اشاره شد، در گام اول از نقد، مبانی تکلیف گریزی معنویتهای سکولار را بررسی می‌کنیم. نقدهای وارد شده، برخی درونی و برخی دیگر بیرونی است و برای اجتناب از تطويل، تفکیک نشده‌اند.

ب) نقد اوامانیسم

گرچه اوامانیسم شامل طیفی از نظریه‌ها می‌شود که بررسی دقیق آنها نیازمند تفکیک بین آنهاست؛ ولی اصول مشترکی بر دیدگاههای اوامانیستی حاکم است که به نقد همان اصول اکتفا می‌شود.

ن الواقع گرایی معرفتی: از آنجا که اوامانیسم بر محوریت حقایق و معرفتها بر مدار انسان تأکید می‌کند، تا جایی که منکر هرگونه معرفتی که به ذهن درنیاید، می‌شود - حقیقت آن چیزی است که به درک می‌آید - و از سوی دیگر، با توجه به تفاوت عقل و درک انسانها نسبت به جهان واقع؛ باید در مرحله اول، نسبیت در فهم و در مرحله بعد، عدم امکان راهیابی به حقیقت و در نتیجه، منکر حقیقت شد. اسطو پس از اشاره به گفتۀ پروتاگوراس که «انسان مقیاس همه چیز است»، به شکل ظریف و دقیقی به تبعات آن توجه داده و می‌گوید: نتیجه این حرف آن است که آن چیز «هم هست» و «هم نیست». (ارسطو، ۱۳۶۷: ۳۵۸)

عدم ارائه دلایل منطقی: نقد جدی دیگری که بر امانیسم وارد است، عدم اتكای آنها به دلایل عقلی و منطقی است. اینکه انسان معیار همه چیز است، معیار واقعیت‌هاست، معیار ارزش‌هاست، معیار قوانین و حقوق است و نفی هرگونه ارزش الهی و حقایق جاودانه و مطلق، انکار خدا و جهان پس از مرگ، همگی

❖ ٤٠٦ برسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

ادعاهای بدون دلیل است. این در حالی است که شواهد عقلی، وجودی و تجربی، خلاف این امور را ثابت می‌کند. (رجی، ۱۳۹۰: ۵۳)

سقوط انسان: اومانیسم با نفی جنبه‌های ماورای طبیعی، از جمله روح الهی انسان و محدود کردن وی به جنبه‌های طبیعی و حیوانی، در واقع به جای بالا بردن شأن انسانی، او را به شدت تنزل داده است. به تعبیر رنه گون، انسانی که قرار بود غایت همه چیز باشد، به پست‌ترین درجات وجودی تنزل کرد (گون، ۱۳۷۲: ۱۹). به تعبیر آیت‌الله جوادی: «امانیسم در پی انسان‌مداری نیست، بلکه نظریه حیوان‌مداری را مبنای اندیشه و نظریات خود قرار داده است». (جوادی آملی، ۱۳۸۷: ۶۰)

پوج گرایی، نفی ارزش‌های اخلاقی و بحران فرد گرایی، از دیگر اشکالات و از لوازم اعتقاد به اومانیسم است. (حسنی، ۱۳۹۲: ۱۴۰-۱۳۵)

دو) نقد خودبستگی عقل

مهم‌ترین لغزش دوران مدرن، تنزل دادن عقل از جایگاه حقیقی خود و محدود کردن آن به نیروی صرفاً محاسبه‌گر برای نیل به امیال دنیوی است. بدین ترتیب، فهم دقیق عقلانیت به عنوان پاسخی برای استدلال معنویت‌گرایان قابل برسی است، که در ادامه به آن اشاره خواهیم کرد.

عدم توجه به محدودیتهای عقل و ذوق‌راتب بودن آن: تعریف صحیح عقل و آشنایی با کارکردهای آن، قطعاً در کاربریت عقلانیت در شون مختلف زندگی مؤثر است. هکل، عقل را سلطان جهان می‌بیند (احمدی، ۱۳۸۰: ۴۷۲) و نیچه نشان داد که در جهان مدرن، باور به نیروهای فرازمینی از بین رفته و عقل، جای آن امر مقدس را گرفته است. مهم‌تر از این، او نشان داد که این عقل همان عقل ابزاری کاسپان و دلاله است؛ فقط باید پیرایه‌های فلسفی، علمی و حجاب فریبینه اخلاقی آن را کنار بزنیم تا سودطلبی اش را صریح و آشکار بیابیم (همان، ۱۳۷۴: ۲۷۴). واضح است تعریفی که این متفکران از عقل ارائه می‌کنند، تعریف مرتبه‌ای خاص از آن است. این در حالی است که تفکیک مرتب عقل، در سنت فلسفی حکماء اسلامی، همواره مورد تأکید بوده است. عقل دارای مرتب تشکیکی در وجود انسان است که هم از روایات متعدد قابل برداشت است و هم در تعابیر اندیشمدادان مسلمان تصریح شده است.

فارابی در «رساله المعانی فی العقل»، شش معنا را برای عقل برمی‌شمارد که کمترین آنها عقل عمومی یا همان عقل ابزاری است (فارابی، ۱۹۸۳: ۱۰۳). او در تعریف پنجم، که عقل را به معنای وجه نظری قوّة عاقله (ناظقه) در نفس لحظات کرده، چهار مرتبه برای عقل قائل می‌شود که عبارتند از: عقل بالقوّة، عقل بالفعل، عقل مستفاد و عقل فعل. بنابر این، فارابی عقل را در نه معنای مستقل تقسیم‌بندی می‌کند.

ملاصدرا نیز هفت معنا برای عقل برمی‌شمارد که برخی بر همان معانی فارابی منطبق است. وی بالاترین

مرتبه عقل را عقل بسیط یا عقل قرآنی می‌نامد که فقط شامل انبیا و اولیای الهی می‌شود (ملاصدرا، ۱۳۶۶، ج ۱: ۲۵-۲۴). او جایگاه عقل قدسی یا عقل بسیط را احاطه بر همه حقایق عالم هستی می‌داند (همو، ۱۳۹۵: ۲۶-۲۹).

با تعاریف ارائه شده مشخص می‌شود که گرچه عقل ابزاری تکالیف را محدود کننده می‌انگارد؛ اما شکوفایی مراتب بالای عقلی، نه تنها از طریق الزامات شرعی حاصل می‌شود، بلکه تنها مسیر رشد عقلانیت، همین التزام به تکالیف است. در حقیقت؛ عقل مدّظر معنویت گرایان، عقل الهی کل نگر نیست؛ بلکه نیروی جزء‌نگر و در اسارت امیال است. آنتونی آریلاستر، از عقل در مکتب فکری غربی چنین می‌گوید: «در نگاه هابز، هیوم و بتام، عقل اهداف و مقاصد را تعیین نمی‌کند؛ بلکه شهوات، خواهشها، تمیّيات و بیزاری‌ها هستند که به فرد جان می‌بخشد و انگیزه لازم برای حرکت در سمت و سویی معین را فراهم می‌آورند. هر شیء خواستی خوب است، به این دلیل که خواستنی است. عقل تنها وسیله و ابزاری برای رسیدن به این خواسته، سازش دادن آنها با یکدیگر و با خواهش‌های دیگران است» (آریلاستر، ۱۳۹۱: ۵۲-۵۰).

اعتراف به محدودیتهای عقل برای ترسیم یک نقشه راه سعادت محور برای بشر، نه تنها مورد تأیید مکاتب الهی است، بلکه فلسفه غرب نیز بدان اشاره می‌کند؛ چنانچه نقدهایی که کانت بر عقل محض وارد کرده، همچنان بدون پاسخ مانده است.

عدم تعارض عقل و دین: اساساً پیش‌فرض انتخاب عقل یا دین اشتباه است و این دو همراه هماند. عقل ما را به دین رهنمود می‌کند و دین، عقل را تأیید می‌کند؛ زیرا در حکمت اسلامی، به ویژه حکمت متعالیه، بر ضرورت پیوند عقل و دین تأکید شده است. ملاصدرا عقل و دین را متادف می‌داند (ملاصدرا، ۱۴۰۹، ج ۳: ۵۶-۵۴) و بر فلسفه و عقل ورزی منهای دین نفرین می‌فرستد (همان، ج ۸-۳: ۳۰۰). او علم را به دو قسمت عقلی و شرعی تقسیم می‌کند و در نهایت، هر دو را حقیقت واحدی می‌داند: «آن العلم على قسمين؛ أحدهما شرعی والآخر عقلی و أكثر العلوم الشرعیة عقلیه عند عالملها و أكثر العلوم العقیة شرعیه عند ماهرها» (همو، ۱۳۶۳: ۱۴۳). در حقیقت؛ آنچه ملاصدرا تعریف می‌کند، مطابق فرهنگ و حیانی است که عقل را نیروی معرفی می‌کند که با آن، خداوند رحمان پرستش می‌شود و بهشت رهنمون می‌سازد.^۱

قطعان دینی که در کتاب مقدسش پیش از ۳۰۰ آیه دوباره فنگر و تعقل دارد، غیر عقلانی نیست. علامه طباطبائی پس از بیان این نکته و تصریح به اینکه قرآن مردم را به تفکر، تدبیر و تعقل دعوت کرده یا به پیامبر استدلالهایی را برای اثبات حق یا از بین بردن باطلی آموخته، می‌فرماید: «خداؤند در قرآن حتی یک آیه به بندگان خود امر نفرموده که نفهمیده به خدا یا هر چیزی که از جانب اوست، ایمان آورند یا راهی

^۱ «وَ حَاشَ الشَّرِيعَةُ الْحَقِّ الْإِلَهِيُّ الْيَسِيرُ أَنْ تَكُونُ احْكَامُهَا مَصَادِمَهُ لِلْمَعْارِفِ الْيَقِينِيَّةِ الْضَّرُورِيَّهِ وَ تَبَآءَ لِفَلَسْفَهِ تَكَوُنُ قَوَاعِدُهَا غَيْرُ مَطَابِقَهُ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّهِ».

^۲ امام صادق(ع): العقل ماءبد به الرحمن و اكتسب به الجنان. (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۱: ۱)

٤٠٨ ◆ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

کورکورانه پیمایند». (طباطبایی، ۱۴۱۷، ج ۵، ۲۵۶-۲۵۴)

نتیجه آنکه، اولاً شعار «خودبستنگی عقل» با توجه به محدودیت‌های عقلی به هیچ وجه قابل دفاع نیست و عقل به تنهایی نمی‌تواند ما را به سعادت رهنمون شود. ثانیاً اگر از همان عقل محدود هم به خوبی استفاده شود، ما را به دین رهنمون می‌کند. تفکیک دین از عقل و لزوم تمسک به یکی از آنها، ممکن است در جوامع مسیحی که تقدّم ایمان بر فهم پذیرفته شده، قابل طرح باشد؛ اما در جوامع اسلامی که عقل روشنگر راه الهی است، جای طرح ندارد.

سه) نقد تاریخی بودن دین

پاسخگویی به این استدلال مدعیان معنویت سکولار برای فرار از تکلیف، مستلزم تعریف دین و هدف از آن، همچنین تعریف انسان است. این ادعای شریعت‌گریزان که ۱۴ قرن از آخرین دین الهی می‌گذرد و شکل زندگی بشر به کلی دگرگون شده، امری صحیح و پذیرفتی است. اما از این مطلب نمی‌توان نتیجه گرفت که دین اسلام اخلاص به همان زمان دارد و پاسخگوی نیازهای کنونی بشر نیست؛ زیرا نیازهای انسان به دو دسته نیازهای ثابت و متغیر تقسیم می‌شود. نیازهای اساسی و لايتغیر انسان در همه دورانها وجود دارد و لازمه ماهیت اوست؛ مانند نیاز به عبادت و پرستش، ارضای امیال غریزی و مانند آن. دسته‌ای از نیازها هم به شکل ظاهری زندگی بازمی‌گردد و متغیر است؛ مانند آداب اجتماعی و یا سبکهای ظاهری زندگی، مثل نحوه به کارگیری وسایل رفت و آمد، آشپزی، آموختش و... .

دین اسلام برای پاسخگویی به نیازهای ثابت و اساسی انسان، احکام و دستورات ثابتی دارد که هیچ‌گاه با تغییرات شکل ظاهری زندگی تغییر نمی‌کنند؛ مانند نماز، روزه، حج و... . اما درباره نیازهای متغیر، با توجه به روش اجتهاد- به ویژه در دستگاه فکری شیعه- همه سؤالهای جدید قابل پاسخگویی است.

اگر پذیریم که تکالیف الهی مطابق فطرت و به منظور کمال انسانی است، دیگر زمان و مکان متعلق تکلیف نیستند؛ زیرا فطرت آدمی در همه زمانها یکی است، چنانچه مسائل ریاضی و فیزیک هیچ‌گاه تغییر نمی‌کنند. چه کسی می‌تواند ادعا کند قانون جاذبه برای زمان نیوتون است و امروز تاریخ مصرفش گذشته و باید قانون دیگری را جایگزین آن کنیم؟

۲. رویکرد دینی در نقد تکلیف‌گریزی

با قطع نظر از اشکالات اساسی که از نظر منطقی بر تکلیف‌گریزی معنویت‌گرایان سکولار وارد است و با توجه به اینکه مسلمانان مخاطبان آنها در جامعه کنونی ایران اسلامی‌اند؛ بر اساس ادله درون‌دینی، به ضرورت تکلیف در همه زمانها و جایگاه آن اشاره می‌کنیم. شایسته توجه است که پرچمداران معنویت سکولار نیز هیچ‌گاه از دین اعراض نکرده‌اند، بلکه در موارد زیادی تلاش می‌کنند بر اساس منابع دینی-

قرآن و روایات- ادعای خود را بیان کنند؛ لذا از نظر منطقی می‌توان با ادله دینی نیز آنان را نقد کرد.

یک) اهمیت و جایگاه تکلیف

خداآوند در تشریح هدف خلقت، عبادت جن و انس را هدف آفرینش بر می‌شمرد: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْدُونَ» (داریات: ۵۶). این هدف، به خوبی جایگاه تکلیف را در نظام دینی تبیین می‌کند. واضح است کسی که صرفاً در حوزه واجبات و مستحبات عمل کند، به تمام محتوای آیه عمل نکرده است. به عبارت دیگر؛ مفاد آیه در طلب نفی و اثبات است. این آیه در صدد بیان این مفهوم است که تمام افعال جن و انس باید برای خدا باشد تا بتوانند ادعا کنند که «فُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» (انعام: ۱۶۲). بدیهی است سود این تکلیف به خداوند برگشت نمی‌کند؛ که او غنی علی‌الاطلاق است: «إِنْ تَكُفُّرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغِنْيٌ حَمِيدٌ» (ابراهیم: ۸).

بدین ترتیب، دین به عنوان امری شخصی هرگز نمی‌تواند خالی از نوعی تسلیم، تعبد و تقلید باشد. تسلیم و تعبد و به تع آن تکلیف‌مداری، شرط اول دیداری است. چنانچه در قرآن کریم نیز اشاره شده، تنها دین پذیرفته شده نزد خداوند، اسلام است. علامه طباطبائی ذیل آیه ۱۹ سوره آل عمران تصریح می‌کند که مراد از اسلام در این آیه، تسلیم حق شدن و به عقیده‌های حق معتقد شدن و اعمال حق انجام دادن است (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۳، ۱۸۹) و این چیزی جز تکلیف‌مداری نیست.

شکی وجود ندارد که تسلیم شدن در برابر خداوند متعال و آنچه فرموده است، اولین شرط و تنها شرط پذیرش ایمان است. اینکه چرا زبان دین، زبان تکلیف است؛ ریشه در انسان‌شناسی دارد. در واقع؛ هدف اصلی آفرینش انسان، رسیدنش به سعادت و کمال نهایی است. نیل به این هدف متعالی، موانع متعدد درونی و بیرونی دارد. عقل آدمی نیز گرچه کلیاتی را می‌تواند نشان دهد- در صورت سلامت- اما در مرحله عمل از تشخیص جزئیات اعمال نیک و بد قادر است. به همین سبب، خداوند به انسان لطف می‌کند و با ارسال رسول و انزال کتب، هم در حوزه هست‌ها و نیست‌ها و هم در محدوده بایدگان و نبایدگان رفتاری، تکلیف او را مشخص می‌کند.

دو) تکلیف‌مداری جامعه دینی در همه زمانها و مکانها

تکالیف الهی گرچه در هر دوره ای از زبان پیامبران به مردم ابلاغ می‌شود، ولی اختصاص به همان زمان ندارد و تا وقتی که دین دیگری از سوی باری تعالی ابلاغ نشده، به قوت خود باقی است. بدیهی است که در خصوص دین اسلام که دین خاتم است، اطاعت از تکالیف ابلاغ شده، الی یوم القیامه واجب است. بر همین اساس، یکی از ویژگی‌های جامعه، تکلیف‌مداری است. برای اثبات این اصل، به دو دسته دلایل عام و خاص می‌توان استناد کرد.

یک دسته از ادله اثبات کننده تکالیف دینی در عصر حاضر، عمومات عقل و نقل است. مقصود از

❖ ۴۱۰ برسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویتهای سکولار ایران معاصر

عمومات عقل، ادلهٔ عقلی عامی است که اصل تکلیف را اثبات می‌کند؛ مانند وجوب شکر منعم که از آن، وجوب خداشناسی و آگاهی از فرامین او به دست می‌آید. دانشمندان شیعه همواره یکی از تقسیم‌های تکلیف را تقسیم آن به تکالیف عقلی و تکالیف سمعی (نقلی) می‌دانسته‌اند (طوسی، ۱۴۱۱: ۶۱). بنابر این، اصل وجوب تکلیف بر انسان، مبتنی بر عقل است و نیازمند دلیل شرعی نیست تا آن را به دوره‌ای خاص منتب کنیم و از آن رها شویم. عقل حکم می‌کند که باید شکر منعم را بجا آورد، باید به عدل رفتار کرد و مانند آن. حال مصدق رفتار عادلانه چیست و شکر منعم را چگونه باید بجا آورد؟ دربارهٔ مصاديق و جزیيات این احکام کلی، عقل از دین کمک می‌گیرد؛ یعنی دین مصاديق آن حکم ايجابی کلی را به ما نشان می‌دهد؛ که اگر این راهنمایی دین نباشد، انسان متّحیر می‌شود که مثلاً مصدق حقیقی عدل کدام است. به همین دلیل، بزرگان ما همواره گفته‌اند که تکالیف دینی و شرعی لطف‌اند نسبت به تکالیف عقلی. (فاضی عبدالجبار، ۱۹۸۴: ۱۱، ج ۵۰۸: ۱۱)

نکته قابل توجه در این بحث آن است که عمومیت تکالیف نسبت به همه زمانها، اختصاص به دین اسلام ندارد؛ بلکه همان‌گونه که جامعه‌شناسان دین گفته‌اند، یکی از بخش‌های هر دینی، آینه‌های مذهبی و تکالیف آن دین است (هافمان، ۱۳۰۷: ۵-۷). کوبه^۱ در کتاب «وظيفة ديني»، ضمن بررسی روان‌شناسانه تکلیف، تصریح می‌کند تکالیف و الزامات اخلاقی در همه ادیان وجود دارد (کوبه، ۱۸۸۸: ۱۶-۱۴). براون^۲ یک گام فراتر رفته و ادعا می‌کند مراسم شبهمذهبی اخصاص به ادیان ندارد، بلکه در همه فرهنگ‌ها مشاهده می‌شود. (براون، ۱۹۸۰: ۴۵-۳۹)

مطلوب پیش‌گفته مؤید این است که «تکلیف داشتن انسان»، یک امر عقلی و فرادینی است و اختصاص به اسلام ندارد. لذا مشهور فقهای شیعه قائل اند به اینکه کفار هم نسبت به فروع دین مکلف‌اند و برخی نیز باب مستقلی در فقه با عنوان «الكافر مكلفون بالغروع» گشوده‌اند. (حلی، ۱۴۱۲: ۲؛ شهید ثانی، ۱۴۱۶: ۷۶)

علاوه بر ادلهٔ عمومی عقلی، عمومات نقل هم برای اثبات وجود تکلیف در همه زمانها و مکانها قابل استناد است. مقصود از عمومات نقل، عمومات خطابات قرآنی و روایی است. آیاتی که دلالت بر عمومیت رسالت پیامبر اکرم (ص) دارند، مانند «قل يا ايها الناس انى رسول الله اليكم جمیعا» (اعراف: ۱۵۸) و «و ما ارسلناك الا كافه للناس بشيرا و نذيرا» (سیا: ۲۸). خطابات عام قرآنی مانند «يا ايها الناس» و «يا ايها اللذين آمنوا»، هدایت بودن قرآن برای همه مردم: «هدى للناس» و عام بودن دستورات دینی مانند «اقيموا الصلاه» و ...، همگی دلالت بر جاودانگی احکام و تکالیف دین اسلام دارند.

ادلهٔ روایی هم در این زمینه فراوان است؛ مانند «حلال محمد حلال ابدا الى يوم القيمة و حرام ابدا الى يوم القيمة» (کلین، ۱۴۰۷: ۱) و «شريعة محمد (ص) لا تسنح الى يوم القيمة» (حر عاملی، ۱۴۲۴: ۱۸)، (ج ۵۵۸: ۱۸).

1. Hoffmann

2. Cobbe

3. Browne

فقها و بزرگان اسلام همواره به این خطابات عمومی برای عدم اختصاص تکلیف به زمان پیامبر و تعمیم آن به همه انسانها در زمانهای بعد استناد کرده‌اند. اوامر و نواهی قرآن، اختصاص به مردم خاص و دورهای خاص ندارد و همه زمانها را شامل می‌شود.

سه) مهم‌ترین راهکار مواجهه با این تقابل

با توجه به آنچه بیان شد، بطلان نظریات معنویت‌گرایان در تکلیف‌گریزی روش شد. بر این اساس و با تکیه بر انسان‌شناسی اسلامی، عناصر محوری وجود انسان، ترکیبی از جسم و روح است که بخشی از حقوق او، فراطبیعی و مربوط به بعد معنوی انسان است که محدودیت عقل، مانع از دستیابی به آنها می‌شود. لذا خداوند از باب لطف، با ارسال پیامبران و آموزه‌های وحیانی در قالب تکالیف، او را در مسیر سعادت همراهی می‌کند. بدین ترتیب، باز زاید بودن تکالیف، به این معنا که شخص دیگری در این میان به منافعی دست یابد، بی‌معناست. صدرالمتألهین پس از بیان هدف تکلیف می‌گوید: «تکلیف الهی بر بندۀ‌اش، جاری مجرای تکلیف طبیب است؛ اگر حرارت بر مریض غلبه کند، طبیب دستور به خوردن میرادات می‌دهد، در حالی که خود از آن بی‌نیاز است. و چنانچه مریض از دستور طبیب سریچی کند، خود ضرر می‌بیند؛ نه طبیب که فقط ارشاد‌کننده است. خداوند برای شفای مریض، سبیل را خلق کرده که مقتضای آن است؛ برای سعادت اخروی نیز سبیل آفریده که آن، طاعت خداست.» (جوادی آملی، ۱۳۸۸: ۱۶۱)

برای نیل به همین منافع عقلانی و تحقق اهداف آفرینش، آموزه‌های وحیانی بر تکلیف‌مداری تأکید کرده‌اند و همان‌گونه که معلم دلسوز، برای رساندن دانش آموزش بر قله‌های علم، در صورت تکلیف‌گریزی، او را تنبیه می‌کند؛ خداوند مهربان نیز بندگانش را وعید می‌دهد تا به حکم این انذار، او را مقید به انجام تکالیف کند.

برشماری نعمات بهشتی برای تکلیف‌مداران و عذابهای اخروی برای تکلیف‌گریزان، همه و همه به منظور تربیت انسان و رساندنش به حقیقت وجودی اوست؛ که نتیجه این دو انتخاب، یکسان نیست. یکی سعادت است و یکی شقاوت. لذا خداوند می‌فرماید: «لَا يَسْتُوْي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ» (حشر: ۲۰).

چنانچه اشاره شد، معنویت‌گرایان به جنبه‌های روان‌شناختی دین توجه دارند و هر آنچه به آنها آرامش دهد، فارغ از نوع مذهب و مکتب، گزینش می‌کنند. این در حالی است که خداوند متعال، نتیجه تکلیف‌مداری را حصول آرامش در زندگی معرفی می‌کند. به عبارت دیگر؛ حتی اگر نگاهی دنیا محور داشته باشیم، در سایه ایمان، سریع تر بدان دست خواهیم یافت. لذا انسان مدرن، در پناه همه دستاوردهایش، همچنان در گردداب اضطراب و نگرانی دست و پا می‌زند و آرامش و اطمینان در قلوب مؤمنین نهادینه شده است. این اثر همان ایمان و تکلیف‌محوری است که مؤمنین دارند و خداوند نیز آنان را مستحق این آرامش می‌داند: «فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَّهُمْ كَلْمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقُّ بِهَا وَآهُلُهَا» (فتح: ۲۶).

◆ ۴۱۲ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویتهای سکولار ایران معاصر

حصول امنیت فردی (زال: ۷-۸) و اجتماعی، معرفت حقیقی و جلوگیری از سرکشی نفس (ناظعات: ۴۰-۴۱؛ اعراف: ۱۷۶)، عدالت اجتماعی (شورا: ۱۵؛ حدید: ۲۵؛ مائد: ۸)، دوری از رذایل اخلاقی (شعرا: ۱۵۱-۱۵۲) و...، از برکات تکلیف است که جامعه دین‌دار، در پرتو ایمان بدان دست خواهد یافت. از مجموع آیات قرآن معلوم می‌شود که همه فسق و فجورهای فردی و اجتماعی، ریشه در تکلیف‌گریزی دارند. (همان: ۲۲۱)

بنابر این، آشنا کردن نسل جوان و دیندار با حقیقت معنویتهای سکولار و مبانی فکری آنها از سویی و حقیقت انسان و نیازمندی او به دین برای نیل به سعادت از سوی دیگر، مهم‌ترین راهکار مبارزه با تکلیف‌گریزی معنویتهای مذکور است.

(و) بحث و نتیجه‌گیری

یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های جامعه دینی، عمل به تکالیف است. بدین ترتیب، از چالش‌های مهم عصر کنونی می‌توان به گسترش معنویتهای سکولار، با تأکید بر تکلیف‌گریزی به عنوان شاخص مهم معنویتهای منهای دین اشاره کرد. شناخت مبانی فکری این تفکر برای جوامع دیندار، به خصوص جامعه عصر غیبت، بسیار حائز اهمیت است. با توجه به تأکید روایات بر تکلیف‌مداری در این عصر، رواج معنویت‌گرایی به عنوان دینداری خودآین، نیاز به واکاوی دقیق دارد تا در پرتو شناخت مبانی فکری آن بتوان معرفت‌بخشی صحیح انجام داد و از گسترش معنویتهای مدرن جلوگیری کرد.

بر اساس ادله عقلی و نقلی فراوان، واضح است که در عصر غیبت، نه تنها مؤمنان از انجام تکلیف میرا نیستند؛ که برخی از تکالیف مهم در حوزه‌های مختلف اعتقادی، عاطفی و رفتاری تأکید شده است. از طرفی، معنویت‌گرایان سکولار برای اثبات تکلیف‌گریزی در سه حوزه معرفت‌شناسی، دین‌شناسی و انسان‌شناسی، به ترتیب به خوب‌بیندگی عقل، تاریخی بودن دین و تعارض تکلیف با کرامت انسان استدلال کرده‌اند.

آنها با استناد به اینکه انسان آزاد آفریده شده است، معتقد‌ند عقل پسر به تهایی برای ترسیم نقشه راه زندگی سعادتمندانه مرجعیت دارد. بنابر این، با تبیین دقیق معانی عقل و تفکیک آنها از یکدیگر، محدودیتهای عقل مادی و ابزاری در تعیین سعادت انسان و راه دستیابی به آن، می‌توان این ادعا را نقد کرد.

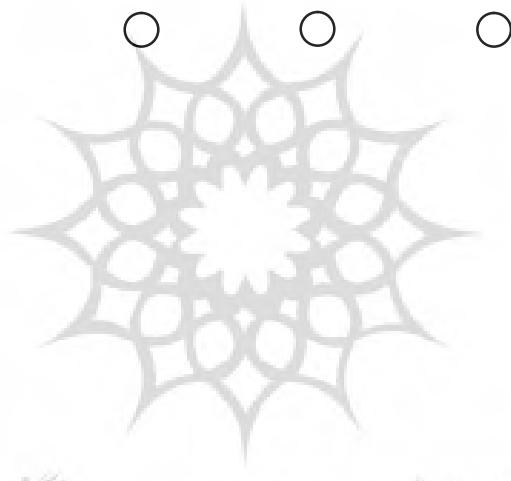
معنویت‌گرایان با تاریخی خواندن احکام دین، آنها را مخصوص زمان خود می‌دانند و معتقد‌ند احکام هر دینی به مردم زمان خویش اختصاص دارد. لذا با بازنگاری مفهوم دین و هدف از ارسال انبیا و تأکید بر اینکه آموزه‌های دینی بر مبنای فطرت و نیازهای اساسی ایجاد شده اند و فطرت انسانی تغییر نمی‌کند، چنانچه اصول اساسی ریاضی تغییرناپذیرند؛ این مسئله روش می‌شود که زمان و مکان در تکلیف محوری اثری ندارند.

آنها همچنین با استناد به اینکه زبان تکلیف، ادبیاتی رئیس‌آبانه است، تکلیف‌محوری را در تضاد با

غلامحسین گرامی ◇ ۴۱۳

کرامت انسانی می‌دانند. بنابر این، با بازتعریف مفهوم کرامت انسان و تأکید بر اینکه انسان دو نوع کرامت ذاتی و اکتسابی دارد و آنچه معیار کرامت است، نوع اکتسابی است که به فرموده قرآن، تنها با اطاعت الهی - تکلیف‌مداری - قابل حصول است؛ این دلیل، نقد می‌شود. ضمن اینکه جایگاه خداوند به عنوان تکلیف‌کننده، نسبت به انسان قابل مقایسه نیست و عقلاً پذیرفتن امر مافق را نه تنها مخالف کرامت نمی‌دانند، که نشان از عقلانیت برمی‌شمارند.

بدین ترتیب، مهم‌ترین راهکار مقابله با گسترش تکلیف‌گریزی برگرفته از فرهنگ معنویت‌گرایان مدرن، ارتقای سطح آگاهی و بینش مردم در جامعه متظر کنونی نسبت به حقیقت معنویتهای سکولار و فاصله آنها از دین حقیقی و تبیین ضرورت تکلیف‌مداری، به ویژه در زمان غیبت است.

پرستال جامع علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

٤١٤ ◆ بررسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

منابع

- قرآن کریم
- آریلاستر، آنتونی(۱۳۹۱). ظهور و سقوط لیبرالیس مغرب. ترجمه عباس مخبر. تهران: مرکز، چ پنجم.
- ابن منظور(۱۴۰۵ق). لسان العرب. قم: ادب الحوزه.
- احمدی، بابک(۱۳۸۰). معمای مدرنیته. تهران: مرکز، چ دوم.
- ارسسطو(۱۳۶۷). متأفیزیک. ترجمه شرف الدین خراسانی. تهران: گفتار.
- البحرانی، ابن میثم(۱۴۰۶ق). قواعد المرام. قم: مکتبه النجفی.
- الفیومی(۱۴۰۵ق). المصباح المنیر. قم: دار الهجرة.
- بوردو، ژرژ(۱۳۸۳). لیبرالیسم. ترجمه عبدالوهاب احمدی. تهران: نی، چ دوم.
- جعفری، محمد(۱۳۹۰). قند معنویت مدرن از نگاه روشنگران دینی. قم: مؤسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی.
- جوادی آملی، عبدالله(۱۳۸۸). حق و تکلیف در اسلام. قم: اسراء، چ سوم.
- جوادی آملی، عبدالله(۱۳۸۷). نسبت دین و دنیا. قم: اسراء.
- حر عاملی، محمد بن حسن(۱۴۲۴ق). وسائل الشیعه و مستدرکها. قم: جامعه المدرسین.
- حسنه، سید علی(۱۳۹۲). «نقد و بررسی اوانیسم جدید». معرفت فلسفی، سال دهم، ش ۳.
- حلی، حسن بن یوسف(۱۴۱۲ق). منتهی المطلب فی تحقیق المذهب. مشهد: مجمع бحوث الاسلامیہ.
- حمیدیه، بهزاد(۱۳۹۱). معنویت در سبد مصرف. تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.
- حمیدیه، بهزاد(۱۳۹۵الف). «سکولاریزم‌سیون معنویت؛ تهذیدی فرهنگی». فلسفه و الهیات نقد و نظر، ش ۸۳
- حمیدیه، بهزاد(۱۳۹۵ب). «کاوشی معناشناختی در معنویت». مطالعات عرفانی، ش ۵۲۴: ۲۴.
- دغم سمعی(۱۹۹۸م). موسوعه مصطلحات علم الکلامی الاسلامی. بیروت: مکتبه لبنان ناشرون.
- دهخدا، علی اکبر(۱۳۷۷). لغتنامه. تهران: دانشگاه تهران.
- دین پرست، منوچهر(۱۳۸۳). سید حسین نصر، دلباخته معنویت. تهران: کویر.
- رجبی، محمود(۱۳۹۰). انسان‌شناسی. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- رستگار، عباسعلی(۱۳۸۹). معنویت در سازمان. قم: دانشگاه ادیان و مذاهب.
- سروش، عبدالکریم(۱۳۷۴). «معنا و مبنای سکولاریسم». کیان، سال پنجم، ش ۲۶
- سروش، عبدالکریم؛ محمد مجتبه شیستری، مصطفی ملکیان و محسن کدیور(۱۳۸۴). سنت و سکولاریسم. تهران: صراط.
- شاکرثزاد، احمد(۱۳۹۴الف). «الهیات معنویت؛ معنویت پست‌مدرن و امکان‌سنجی استخراج نظام اعتقادی». فلسفه و الهیات نقد و نظر، ش ۸۳
- شاکرثزاد، احمد(۱۳۹۴ب). مفهوم‌شناسی معنویت در عصر پست‌مدرن(تبارشناسی و دلالتهای کلامی آن). قم: دانشگاه قم.

- شهید ثانی، زین الدین بن علی(۱۴۱۶ ق). *تمهید القواعد الاصولیه و العربیه لتفريع قواعد احکام الشرعیه*. قم: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه.
- صرامی، سیف الله(۱۳۸۵). *حق، حکم و تکلیف*. قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
- طباطبایی، محمد حسین(۱۴۱۷ ق). *المیزان فی تفسیر القرآن*. قم: جامعه مدرسین.
- طوسی، ابی جعفر محمد بن الحسن(۱۴۱۱ ق). *الغیبه*. قم: دارالمعارف الاسلامیه.
- فارابی، ابو نصر(۱۹۸۳ م). *رساله معانی فی العقل*. تصحیح موریس بربج. بیروت: دارالشرق.
- قاضی عبدالجبار معتلی(۱۹۸۴ م). *المعنی فی ابواب التوحید و العدل*. قاهره: بی تا.
- کلینی، محمد بن یعقوب(۱۴۰۷ ق). *الکافی*. تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- گنون، رنه(۱۳۷۲). *بحران دنیای متعدد*. تهران: امیر کبیر.
- مشکی، مهدی(۱۳۸۸). *درآمدی بر مبانی و فرایند شکل‌گیری مدرنیته*. قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- معین، محمد(۱۳۸۸). *فرهنگ معین*. تهران: امیر کبیر.
- ملاصدرا، صدرالدین شیرازی(۱۴۰۹ ق). *الحكمه المتعالیه فی الاسفار العقلیه الاربعه*. قم: مکتبه المصطفوی.
- ملاصدرا، صدرالدین شیرازی(۱۳۶۶). *شرح اصول کافی*. تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
- ملاصدرا، صدرالدین شیرازی(۱۳۹۵ ق). *شواهد الروبویه*. تحقیق سید جلال الدین آشتیانی. تهران: انجمن حکمت و فلسفه.
- ملاصدرا، صدرالدین شیرازی(۱۳۶۳ م). *مفایح الغیب*. مقدمه و تصحیح از محمد خواجه، تهران: مؤسسه تحقیقات فرهنگی.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۷). آین، ش ۱۷ و ۱۸.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۳). «انسان امروز انسان دیروز». خردنامه همشهری، ش ۱۸.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۴). «بازنگری در دین تاریخی». بازنایاب اندیشه، ش ۷۱.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۹). *حدیث آرزومندی*. تهران: نگاه معاصر.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۹۴). در رهگذر با دو نکهبان لاله. تهران: نگاه معاصر.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۲). *درسگفتار سنت گواری*. تجدید گواری، پساجدد گواری. تهران: هیئت تحریریه سایت صدات.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۱/الف). «دین و بحران معنا در جهان جدید». مطالعات راهبردی، ش ۱۵.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۱/ب). راهی به رهایی(جستارهایی در باب عقلانیت و معنویت). تهران: نگاه معاصر.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۷۹). «روشنگری، تجدد و دینداری». پژوهشی اجتماعی اسلامی، سال ششم، ش ۲۴.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۵). «سازگاری معنویت و مدرنیته». روزنامه شرق، ۲۵ مرداد.
- ملکیان، مصطفی(۱۳۸۱/ج). *سنت و سکولاریسم*. تهران: صراط.

❖ ٤١٦ برسی و نقد مبانی تکلیف‌گریزی معنویت‌های سکولار ایران معاصر

- ملکیان، مصطفی (۱۳۹۴). «عطای و لقای عرفان اسلامی». *اندیشه اصلاح*، سال اول، ش. ۱.
- ملکیان، مصطفی (۱۳۹۲). «ملکیان پنجم». *تدوین زهراء سلمانی*. مهرنامه، سال چهارم، ش. ۳۲.
- نارویی نصرتی (۱۳۸۹). «معنویت همزاد و همگام انسان». *معرفت*: ۳۱-۴۷.
- نصر، سید حسین (۱۳۸۵). *دین و نظم طبیعت*. ترجمه انشا الله رحمتی. تهران: نی.

- **The Holy Quran.**

- Black, Henry Campbell (1891). *Dictionary of law*. Washington: West Publishing Company.
- Browne, Ray Broadus (1980). *Ritual and Ceremonies in Popular Culture*. Ohio: Bowling Green University.
- Cobbe, Frances Power (1888). *Religious Duty*. Boston: Leeand Shepard publishers.
- Green, Joel, B. (2011). *Dictionary of Scripture and Ethics*. Michigan: Baker Academic.
- Hoffmann, John P. (2013). *Understanding Religious Ritual*. New York: Routledge.
- Stoltz, Jorg, Konemann (2016). (*Un*) *Believing in Modern Society*. London and New York: Routledge.
- Sutcliffe, Steven J. & Ingrid saelid Gilhus [editors] (2014). *New Age Spirituality*. London & NewYork: Routlege.
- Wilber, Ken (2007). *Integral spirituality*. Boston & London: Integral books.
- Ahmadi, Babak (2001). *The riddle of modernity*. Tehran: Nashr-e-Markaz, second edition.
- Al-Bahrani, Ibn Maithim (1406 AH). *Ghavaed Maram*. Qom: Al-Najafi Library.
- Al-Fayumi (1405 AH). *Al-Mesbah Al-Monir*. Qom: Dar Al-Hijra.
- Arblaster, Anthony (2012). *The Rise and Fall of Western Liberals*. Translated by Abbas Mokhber. Tehran: Markaz, fifth edition.
- Aristotle (1988). *Metaphysics*. Translated by Sharafuddin Khorasani. Tehran: Speech.
- Bordeaux, George (2004). *Liberalism*. Translated by Abdolvahab Ahmadi. Tehran: Ney Publishing, Second Edition.
- Clini, Muhammad ibn Ya'qub (1407 AH). *Al-Kaffi*. Tehran: Islamic Books House.
- Daghim Sami (1998). *Encyclopedia of Islamic Theological Terms*. Beirut: Lebanese School of Publishers.
- Dehkhoda, Ali Akbar (1998). *Dictionary*. Tehran: University of Tehran Press.
- Dinparast, Manouchehr (2004). *Sayyid Hussein Nasr loved spirituality*. Tehran: Desert.
- Farabi, Abu Nasr (1983). *Treatise on Meanings in the Mind*. edited by Maurice Brich. Beirut: Dar Al-Mashreq.
- Ghazi Abdul Jabbar Mu'tazili (1984). *The rich in the chapters of monotheism and justice*. Cairo: No Pub.
- Guenon, René (1993). *The crisis of the modern world*. Tehran: Amirkabir.

- Hamidiyah, Behzad (2016). "A semantic exploration of spirituality". *Mystical Studies*, 24: 5-24.
- Hamidieh, Behzad (2016). "Secularization of Spirituality; Cultural Threat". *Journal of Philosophy and Theology of Criticism*, Vol. 83.
- Hamidieh, Behzad (2012). *Spirituality in the consumer basket*. Tehran: Islamic Culture and Thought Research Institute Publications.
- Hassani, Sayed Ali (2013). "A Critique of the New Humanism". *Philosophical knowledge*, tenth year, third issue.
- Helli, Hassan bin Yusuf (1412 AH). *The end of the material in the research of religion*. Mashhad: Islamic Research Complex.
- Hor Ameli, Muhammad ibn Hassan (1424 AH). *Shiite tools and evidence*. Qom: Society of Teachers
- Ibn Manzor (1405 AH). *Arabic language*. Qom: Field literature.
- Jafari, Mohammad (2011). *Critique of modern spirituality from the point of view of religious intellectuals*. Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute Publications.
- Javadi Amoli, Abdullah (2009). *Right and duty in Islam*. Qom: Publishing Center, third edition.
- Javadi Amoli, Abdullah (2008). *The relationship between religion and the world*. Qom: Esraa Publishing Center.
- Malekian, Mustafa (2005). "A Review of Historical Religion". *Reflection of Thought*, p. 71.
- Malekian, Mustafa (2002). *A Way to Liberation (Essays on Rationality and Spirituality)*. Tehran: Contemporary Publishing House.
- Malekian, Mustafa (2010). *A Wishful wish*. Tehran: Contemporary Publishing House.
- Malekian, Mustafa (2006). "Compatibility of spirituality and modernity". *Sharqh newspaper*, 5/25/1385.
- Malekian, Mustafa (2003). *Discourse on traditionalism, modernism, post-modernism*. Tehran: The editorial board of Sadant website.
- Malekian, Mustafa (2015). "Giving and meeting Islamic mysticism". *Thought of Reform*, First Year, Vol. 1.
- Malekian, Mustafa (2000). "Intellectualism, modernity and religiosity". *Islamic Social Research*, Year 6, No. 24.
- Malekian, Mustafa (2004). "Man today, man yesterday". *Hamshahri Wisdom*, Vol. 18.
- Malekian, Mustafa (2015). *Passing by with two Laleh guards*. Tehran: Contemporary View.
- Malekian, Mustafa (2008). *Religion*. Nos. 17 & 18.
- Malekian, Mustafa (2002). "Religion and the Crisis of Meaning in the New World". *Strategic Studies*, Vol. 15.
- Malekian, Mustafa (2013). "The fifth king". Edited by Zahra Salmani. *Mehrnameh*, fourth year, No. 32.

- Malekian, Mustafa (2002). **Tradition and secularism.** Tehran: Sarat Cultural Institute.
- Martyr Thani, Zayn al-Din bin Ali (1416 AH). **Preparing the rules of the principles and the Arabs to differentiate the rules of the rules of Sharia.** Qom: Qom Seminary Islamic Propaganda Office Publications.
- Meshki, Mahdi (2009). **An Introduction to the Foundations and Process of Formation of Modernity.** Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute.
- Moein, Mohammad (2009). **Moein culture.** Tehran: Amirkabir.
- Mulla Sadra, Sadr al-Din Shirazi (1987). **A sufficient description of the principles.** Tehran: Institute of Cultural Studies and Research.
- Mulla Sadra, Sadr al-Din Shirazi (1395 AH). **Evidence of Godhead.** research by Seyed Jalaluddin Ashtiani. Tehran: Association of Wisdom and Philosophy.
- Mulla Sadra, Sadr al-Din Shirazi (1984). **The keys of the unseen.** Introduction and correction by Mohammad Khajavi. Tehran: Cultural Research Institute.
- Mulla Sadra, Sadr al-Din Shirazi (1409 AH). **The transcendent wisdom in the four intellectual journeys.** Qom: Al-Mustafawi School.
- Nasr, Sayyid Hussein (2006). **Religion and order of nature.** Translated by Insha'Allah Rahmati. Tehran: Nashr-e Ney.
- Norway Nosrati (2010). “**The twin spirituality of human beings**”. *Journal of Knowledge*, p. 31-47.
- Rajabi, Mahmoud (2011). **Anthropology.** Qom: Imam Khomeini Educational and Research Institute.
- Rastegar, Abbas Ali (2010). **Spirituality in the organization.** Qom: University of Religions and Religions Publishing.
- Sarami, Saifullah (2006). **Right, sentence and duty.** Qom: Research Institute of Islamic Sciences and Culture.
- Shakernejad, Ahmad (2015). **The concept of spirituality in the postmodern era (genealogy and its theological meanings).** Qom: Qom University Press.
- Shakernejad, Ahmad (2015). “**Theology of spirituality; Postmodern spirituality and the feasibility of extracting the belief system**”. *Journal of Philosophy and Critical Theology*, No. 83.
- Soroush, Abdul Karim (1995). “**The meaning and basis of secularism**”. *Kian*, fifth year, p. 26.
- Soroush, Abdolkarim; Mohammad Mojtabeh Shabestari, Mostafa Malekian & Mohsen Kadivar (2005). **The tradition of secularism.** Tehran: Publishing House.
- Tabatabai, Mohammad Hussein (1417 AH). **Al-Mizan in the interpretation of the Qur'an.** Qom: Publications of the Society of Teachers.
- Tusi, Abi Ja'far Muhammad ibn al-Hasan (1411 AH). **Al-Ghaybah.** Qom: Islamic Encyclopedia.

